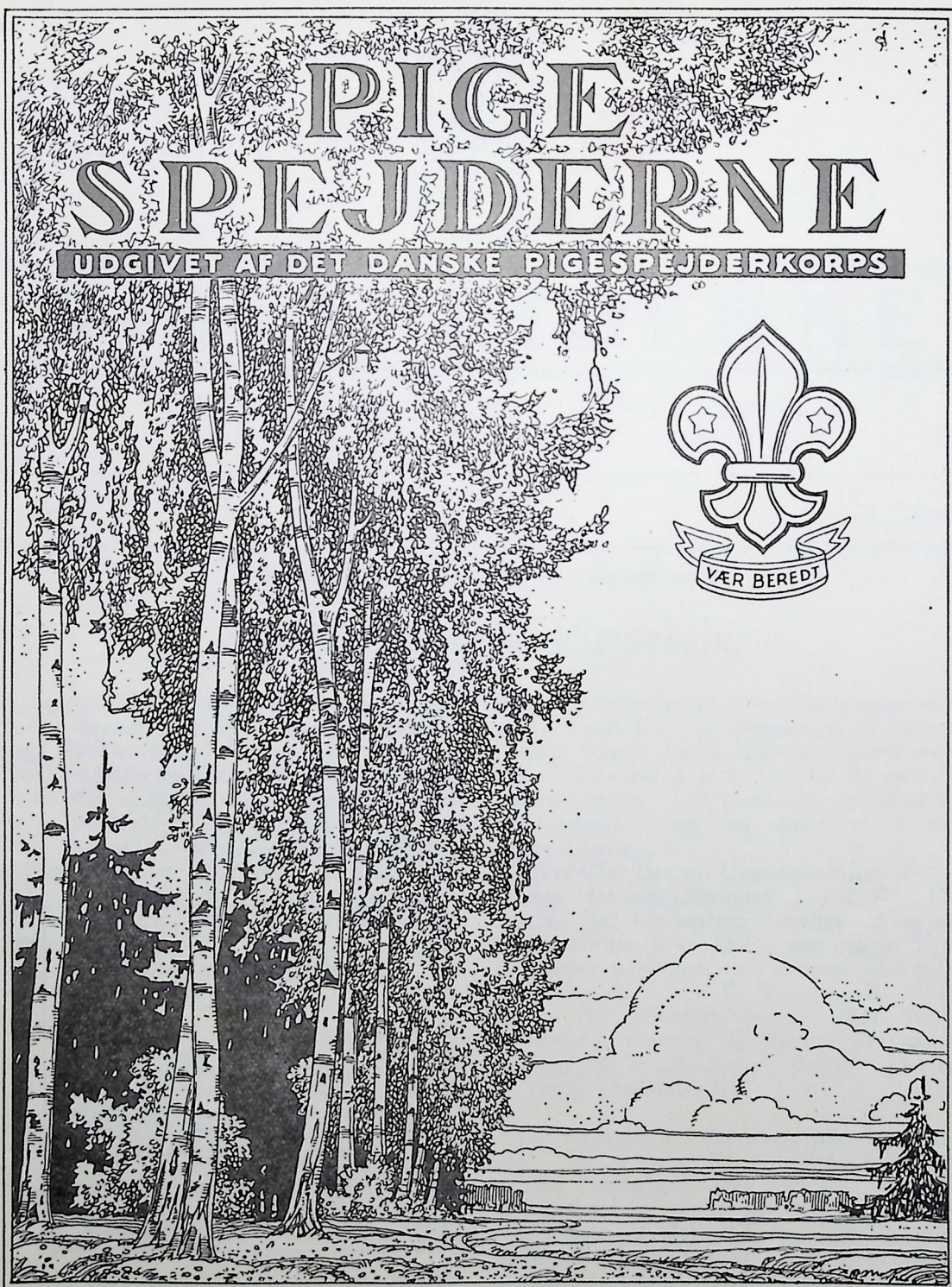

Nr. 7. — 1927.

Indhold:

Fransk, dansk Pinselejr. — Spejdernes
Hilsen. — Ti Aar. — Stor Femkamp.
— Et lille Træk. — Ansvar og Inds
flydelse. — Frimærker. — Velkommen
til Finland. — Brevkassen. — Smaa Meds
delelser. — Landet over. — Trops
hunden tegner og fortæller.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 7.

Juli 1927.

10. Aarg.

Næste Blad udkommer 15. September.

Fransk, dansk Pinselejr.

De danske Pigespejdere, der skal deltage i Lejren — 6 ialt — mødes Pinselørdag! Sidste Haand lægges paa Værket — Køkkenudstyr og Proviant pakkes i Kassen, tænk! der er **rigtigt** dansk Rugbrød. Tænderne begynder allerede at løbe i Vand. — Men der er nu ikke Tid til at falde hen i gastronomiske Grublerier. — Hele Herligheden pakkes i en Taxi, og afsted ruller vi gennem det glade Paris, over Saines Broer, vi kigger paa Notre Dame og ser saa paa hinanden. — „Kan Du rigtig forstaa, at det er Virkelighed, vi skal i fransk Lejr“. —

I rue Denfert er der Liv. 31 Lejrdele tagere samles. — Bagage efterses, alle taler og gestikulerer — fransk, engelsk, dansk summer En om Ørene.

Og saa gaar det af Sted til Banegaarden. I Toget skiftes vi til at synge. Vi danske maa helst holde for med „Drag i Solskin ud“, for den har de franske lært Melodien til og henrykt synger de med paa Omkvædet. —

Chef har meldt: „3 km fra Stationen til Lejren“, men vi bliver nu enige om, at hun maa have sin egen private Maalestok,

hendes Kilometer er betydelig længere end vore. Først Kl. 7 ankommer vi til Lejren. Dejligt ligger den i Fontainebleauskoven, lige i Skovbrynet ved „Champ de cours“. Teltene rejses — Aftensmaden præpareres og fortæres — og saa samles vi om det første Lejrbaal.

Hver Clan har sin Underholdning. Bedst er den, der har illustreret „Les 4 B“. De franske har en Sætning foruden „Gør en god Gerning hver Dag“, den siger: Une Eclaircuse part dans la vie munie des 4 B. — La B. A. — Le B. T. — La B. V. et La B. H.“ (Bonne Action. — Bon Tour. — Bonne Volonté. — Bonne Humeur). Franske og danske Sange skiftes. Det er en rigtig Lejrbaalsaften.

Pinsemorgen er det straalende Solskinsvejr — vi er oppe Kl. 6 og 6½ hejser vi danske Dannebrog over vort Telt — (aah! hvor er det rart at se det der — hele Dagen kigger vi glade til det, naar vi gaar forbi). — Derefter holdt vi Morgenandagt og gik saa i Gang med Dagens „Arbejde“. Efter Morgenmaden drog vi af til Byen for at se Slottet og Parken, begge Dele

aldeles pragtfulde. Vi kom først hjem til Middag Kl. 1 og efter $\frac{1}{2}$ Times Hvile, drog vi af igen.

Denne Gang paa den eventyrligste og smukkeste Tur, jeg har været med til.

De første Timer marcherede vi gennem rigtig „dansk“ Bøgeskov. Midt i al denne „blide“ Skønhed, ligger der saa pludselig et helt lille Bjerglandskab — Sten, Sten og atter Sten — ind imellem enkelte Fyrretræer, Gyldenris og Kaprifolier.

Uvejsomt er her, somme Steder er der vel en smal Fodsti, men ofte forsvinder den helt, og man maa balancere over de vældige Stenblokke. Midt i dette Vildnis ligger de gamle „Caverne Brigand“. — Vi var nede i dem. — Utroligt at Mennesker har kunnet leve her i lange Tider. — Men man forstaar ogsaa, at det har været et udmærket Skjulested, saa at sige umuligt for en fremmed at finde Vej her.

Paa Tilbageturen gik vi 2 Timer gennem dette Vidunderland. Det var hen under Aften, og det regnede lidt, men det gav netop en smuk, dunkel Belysning over det hele.

Aldrig vil vi glemme denne Vandring. Vi var først tilbage Kl. 8 efter at have travet 9 Timer den Dag.

Efter en hurtig Aftensmad samledes vi atter om Lejrbaalet. Denne Gang nogle af de højtideligste Stunder i Lejren. De franske skulde aflægge Løftet.

Efter nogle Sange talte Chef Stevart meget smukt om Spejderidealene og Livet, idet hun gik ud fra Billedet af 2 vældige Ege, vi havde set paa vor Vandring. „De havde trodset mange Storme og mangt et Uvejr, fordi Roden bandt; saaledes skulde ogsaa Spejderidealene hjælpe os, naar Livets Storme kom“. Efter nærmere at være kommet ind paa Løfte og Lov opfordrede hun de 5 Spejdere, der for første Gang skulde aflægge det, til at træde ind i Kredsen, og medens alle rejste sig strakte de venstre Haand ind over Baalet og aflagde Løftet. — Samlet, og paa samme Maade, gentog de andre deres.

Det var smukt og stemningsfuldt. Saa dannede vi Spejderkæden og sang, og som vi var samlet i Kreds om Baalet, var 6 Nationer repræsenterede i 31 Deltagere. — 1 Russer, 1 Nordmand, 1 Englænder, 2 Ame-

rikanere, 6 Danske og Resten franske. — Der var en Stemning over det hele, som ikke lader sig beskrive. —

Inden vi brød op, takkede jeg paa vore Vegne for den enestaaende Modtagelse, de havde givet os og al den Kærlighed, de havde vist os.

— — —

Næste Dag blev Lejren brudt, og om Eftermiddagen drog alle tilbage til Paris.

Lejren var forbi, men aldrig vil vi glemme denne Oplevelse, først nu synes vi rigtig, vi forstaar og føler, hvad Spejderidealene og Spejderkammeratskabet betyder. Denne betagende Følelse, der kommer over En, naar man kommer her fremmed i et fremmed Land, og saa faar saa hjertelig en Modtagelse, fordi man er Spejder.

En Oplevelse har det ogsaa været at færdes mellem de franske og se, hvor stor Betydning den ideelle Side af Sagen har for dem, de forstaar at praktisere Idealene, deres indbyrdes Forhold — men først og fremmest deres Forhold til deres „Chef“ var ideelt.

Den franske og danske Chef i Lejren.

„Aah“! I skulde blot høre dem sige dette lille Ord „Chef“ (kort „Cheffi“), der

ligger saa meget gemt deri. Al deres **Kærlighed** og **Respekt** for deres elskede Chef tain ligger gemt i det lille Ord.

Aldrig kaldte hun forgæves, altid kom det omgaaende og med et Smil „Our Chef“. — Utrolig søde var de og stærke Baand blev i disse Dage knyttet mellem de franske og os danske.

Kimc.

Spejdernes Hilsen.

Til Trods for, at mit Foredrag paa Pederstrup var altfor langt, var der dog meget mere, jeg kunde have ønsket at faa med. — Jeg talte om, hvad vi foruden det praktiske Samarbejde kunde gøre for at fremme Samfølelsen og talte herunder ikke om „Spejderhilsenen“, som jeg selv føler som et Tegn paa Spejdernes Samhørighed, den burde have været omtalt. Da jeg som ung Kone begyndte at „lege Spejder“ med mine smaa Børn, fulgte vi nøje *Baden Powells* Bestemmelser og altsaa ogsaa denne; som Tropsfører lærte jeg Spejderne Hilsenen, og medens jeg har været Divisionschef har alle vi Førere i Divisionen altid hilst hinanden med venstre Haand, maaske er Førerne gaaet med til det som en Venlighed, de vilde vise en Fører af den ældre Generation, der ikke er slet saa bange for at vise sine Følelser, som den unge er; men jeg er ganske sikker paa, at det ogsaa for dem er blevet et Tegn paa Samhørighed. Jeg tror ikke, at det indenfor vort Korps er almindeligt at give hverandre venstre Haand. Selv om jeg har mødt denne Hilsen baade i Korinth og Esbjerg, er det dog oftest den højre Haand, man faar, og et forbavset Udbrud — men vi har jo ikke Hat paa — naar man rækker den venstre, altsaa „Spejderhilsenen“ som en ren praktisk Handling. Jeg vil gerne slaa til Lyd for, at vi alle bruger den ægte Spejderhilsen, hvad enten vi er i Uniform eller ej. Drengekorpsets Internationale Kommissioner har i Nordisk Spejdersport skrevet en Artikel om dette Emne, som vort Blad har faaet Tilladelse til at benytte. —

Den siger det samme — men gør det bedre. Her er den.

Inger Engholm.

For nogen Tid siden overværede jeg en lille Episode, som giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Et Raadsmedlem fra en Provinsby traf ved en Spejdersammenkomst en af Korpsets gamle Førere, der — som en naturlig Ting — rakte ham sin venstre Haand til Hilsen. I Stedet for at besvare Hilsenen sagde Tropsraadsmanden: „Naa, der har vi igen en af disse Valby-Englændere“! Bortset fra at denne Bemærkning var meget lidt venlig, tydede den paa en absolut Mangel paa Forstaaelse af den specielle Spejderhilsens Betydning, — og da der vistnok endnu er enkelte Førere og en Del Raadsmedlemmer, som er lige saa uvidende med Hensyn til den egentlige Aarsag til, at Spejdere giver hinanden venstre Haand, er det paa sin Plads at fortælle lidt om den Ting.

Naar man giver hverandre højre Haand som Hilsen, skyldes det en Reminiscens fra længst forsvundne Dage, da man ved at række den udstrakte Haand frem kendetegnede sit venlige og fredelige Sindelag, (man drog jo sit Sværd med højre Haand), og paa samme Maade er vor Hilsen med Hatten motiveret ved, at man i gamle Dage tog sin Hjälm af for at vise, at man ikke frygtede et Angreb.

Det er *Baden-Powell* selv, som i sin „Scouting for Boys“ bestemmer, hvorledes Spejdere skal give hverandre venstre Haand „som et særligt Tegn paa venlige og kameratlige Følelser“. *Baden-Powell* kalder det for en af Spejdernes Ceremonier og minder om Frimurerens mange Ceremonier og hemmelige Tegn (Ceremonier, der utvivlsomt er medvirkende til at skabe den Fællesfølelse og det Sammenhold, der præger Frimurerbevægelsen). — Det er noget lignende, naar Spejdere hilser ved at føre højre Haand til Huen, idet Tommelfinger og Lillefinger berører hinanden; de tre udstrakte Fingre er et Symbol paa de tre Punkter i Spejderløftet.

Medens alle Nationer straks optog *Baden-Powells* System nogenlunde uforandret, hvad angik Løfte, Lov, Organisation og Uniform, var der enkelte, deriblandt Danmark, som ikke optog „Venstrehaands-Ceremonien“, hvad *Baden-Powell* var meget ked af. Dette Spørgsmaal, der maaske ikke er helt saa uvæsentligt, som man først kunde fristes

til at tro, drøftedes derfor paa den 2den Internationale Conference i Paris i 1922, og de ca. 30 Nationers Delegerede enedes om at søge indført, saafremt det ikke alt var sket, i deres respektive Lande den fælles Hilsen for alle Spejdere i Verden. Denne Beslutning, der saavidt jeg véd, var enstemmig, præciseredes ved et Cirkulære, som den 7. Maj 1923 udsendtes fra det Internationale Bureau, hvori samtlige Korps indenfor Verdensspejderorganisationen indtrængende opfordredes til at gennemføre den smukke Skik.

Jeg har selv i Sommer set nede i Kanarsteg, hvorledes Skikken i Praksis kan virke. Det var den første Dag i Conference-Ugen, da jeg fra mit Hotelvindue saa to ældre elegant-klædte gentlemen, en

Ungarer og en Englænder, mødes. Ungareren kendte Englænderen, en fremstaaende Mand indenfor den engelske Spejderbevægelse, men Englænderen kendte ikke ham og vidste ikke, at han var Spejder, hvorfor han var uhyre formelt og afmaalt høflig. Men da Ungareren rakte sin venstre Haand frem til et ægte Spejder-Haandtryk, var det som en Mur af Konveniens og Fordomme sank sammen imellem dem, og de snakkede, som var de gamle Skolekammerater, der havde truffet hinanden efter mange Aars Forløb. De følte det mærkværdige Baand, der binder rigtige Spejdere sammen Verden over uanset Alder, Tro og Race.

Tage Carstensen.

Hjørring Troop i Fødselsdagslinier.

Ti Aar.

Den 1. Maj fyldte *Hjørring Troop* 10 Aar. Uvilkaarligt ser man tilbage paa Aarene, der gik, og mange muntre Billeder oprulles for mit Blik.

Allerførst Begyndelsen. *Kätchen Spindler* — hun var vist 13 Aar den Gang — fandt i et Børneblad *Estrid Otts* Adresse, skrev til hende, og Resultatet blev Dannelsen af

en Troop. Naar man ser, hvor de nye Troppe nu straks bliver hjulpet frem af Division og Korps, maa man forbavses over, at det gik. I Begyndelsen var alle imod os, Skolen, Forældrene og alle, som ikke havde det mindste med os at gøre, og trods det blev alligevel stadig flere indmeldt — Forældrene gav Tilladelsen i Haab om, at det nok

snart holdt op af sig selv det „Spejderi“. Møderne holdtes om Vinteren i *Spindlers* Badeværelse og om Sommeren paa en Tømmerplads, hvor ingen tænkte paa at bede om Tilladelse til at være. Efter nogen Tids Forløb maatte vi da ogsaa forsvinde der fra.

Trods de fælles Idealer var vi i Begyndelsen delt i to ret fjendtlige Lejre efter Skolen, og da vi fra Pigeskolen var i Overtal, blev den første Patruljefører, vi valgte, ikke *Kätchen* — hvad der jo vilde ligge ret nær — men *Karen Jacobsen*. Heldigvis blev der ret hurtigt dannet en II Patrulje og der fik *Kätchen* Oprejsning. At faa en Tropsfører var ganske umuligt, men det lykkedes os at faa dannet et Tropsraad, der kunde holde lidt sammen paa os.

Rekrutprøven lærte vi ret hurtigt, men vi havde ingen at aflægge den for, saa vi kunde ikke faa Uniformer. Divisionschefen „*Jydske Chef*“ boede langt borte, men til et Førermøde i Aarhus lykkedes det *Karen* og *Kätchen* at aflevere alle deres Kundskaber for den høje Chef, og de vendte stolte tilbage og hørte os andre. Uniformerne vakte stor Opsigt, vi havde altid en Sværm af Gadedrenge efter os paa Gaden — en Interesse der i Aarenes Løb er blevet en Del svækket, men som dog af og til bryder frem med fornyet Styrke.

Al vores Interesse samlede sig hurtigt om at lave en Bazar og faa nogle Penge. Vi sled, og Resultatet blev flot. Det var i Gullaschtiden, Pengene sad løst, og det her var jo noget ganske nyt. *Jydske Chef* kom op og aabnede Bazaren, Slaget gik strygende og Resultatet blev 500 Kr. — Men, for nu kommer det store Men — Tiderne var daarligere til at købe, alt var meget dyrt, og Tropsraadet holdt bestemt paa, at Pengene skulde gemmes, til man atter kunde købe til normale Priser. Der blev altsaa ikke noget Tropsudstyr den Gang!

Vi havde imidlertid faaet en voksen Fører *Ellen Hegelund*. Hun var kun 17 Aar og kunde derfor kun kaldes Assistent, men for os var hun voksen. Hun rejste dog ret hurtigt, og saa kom *Fru Friis* til. Med *Fru Friis* Indtræden i Korpset oprandt der gyldne Tider for Troppen. Det første, hun foretog sig, var at kræve Bankbogen

udleveret, saa de, der havde slidt med Bazaren, kunde faa Glæde af Pengene — et Princip, som Troppen siden har fulgt. Nu fik vi Udstyr, Stander m. m., og som Tak for Hjælp under den spanske Syge 1918 fik vi af *Røde Kors* en dejlig Fane. Troppen voksede og voksede, vi var ca. 50. Naar vi slog os sammen med Drengespejderne, som *Hr. Friis* var Fører for, kunde vi beherske hele Byen. Et typisk Eksempel herpaa er, at vi et Aar solgte 14,000 sønderjyske Mærker i en By paa 10,000, men da var vi ogsaa over 100 Sælgere, og Begejstringen var stor.

Vores første Julegood-turn blev Juletræ i et af Byens Anlæg for alle Byens Børn. Gaverne strømmede ind fra alle Handlende og ca. 1,000 Børn deltog.

Efter en saadan Glansperiode maatte der uvægerlig komme en Reaktion. Der har været sløje Tider med skiftende Førere, men nu tæller Troppen 26 Sp., et Antal, der sikkert passer til Byens Størrelse.

Denne Skildring af *Hjørring Trops Barnedomstid* skal slutte med en Tak til *Fru Friis*, der har trukket sig tilbage fra alt praktisk Arbejde, uden derfor at forlade Korpset helt. En Tak fra Troppen her — vi værner stadig om de Traditioner, De skabte, og jeg tror, at jeg ogsaa med god Samvittighed kan sige Tak fra hele *Vendelbo-Divisionen*

En gammel Vendelbo.

Stor Femkamp i Kokkedal

28. og 29. Maj 1927.

Turneringer, Konkurrencer og Femkampe maa til engang imellem for at sætte Kulør paa Tilværelsen og Liv i Gemytterne. Lørdag, Søndag den 28. og 29. Maj holdt den *københavnske Division* en stor Femkamp i Kokkedal for at vække Troppene af Vinterdvalen. Humøret stod højt og Barometeret lavt, da 2., 3., 4. og 8. Kbhv., efter at have benyttet sig af de forskellige Befordringsmidler, samledes paa Lyngebæksgaard Lørdag Aften. Efter at Sovesteder var anvist, og Lommemaden fortæret, holdtes Aftenparaden, som lededes af fung. Divisionschef, Korpssekretær *Grete Meisner*, da Divisionschefen er syg. Da Flaget var

taget ned, samledes Troppene om et, kun lidt rygende, Lejrbaal ved Stranden. Af Hensyn til næste Dags Anstrengelser sendte Førerne deres Spejdere tidligt i Seng, og da der blev givet Points for Orden og Opførsel i de forskellige Troppe, var der forbavsende hurtigt nogenlunde Ro (dog mærker Nattevagterne jo snart, hvor de nye, ikke lejrante Gemytter, ligger!). Ved 4-Tiden sivede Regnen ned, Kl. 6 øsregede det — og Kl. 8 skyllede det ned. Men hvem lægger Mærke til Vejret, naar Overdommeren — naar Chefen med Stab ventes om et Øjeblik? Der knappes hvide Handsker, Gallasløjfer vrider sig i Regnen, stive Hatte trækkes paa med Skohorn og Standere smælder i Blæsten. Der gives Signal paa Vejen, — man stormer ind paa Paradepladsen — og staar opstillet der, som om man havde ventet Chefen i en halv Time. — Flaget gaar til Tops. Chefen siger Turneringsordet. — Og det regner. Den altovervældende, sjælsoprivende Lodstrækning finder Sted. Er det mærkeligt, at de, der trækker Brødbagning, fælder en Taare i Løn? Korttegnene er heller ikke for begejstrede — men smiler tappert til *Bims*, der er Dommer. „Forhindringsløbet“, der er arrangeret af *Inge Ehrenskjöld*, løbes i Kostalden! Brødbagningen, som Tropsfører *Fru Magnus* fra Birkerød skal bedømme, sker ved Stranden, hvor Brændet saa opmuntrende glinser af Væde. *T. T.* censurerer Splejsning og Besnøring i Laden, mens selvste *Chefen* staar midt paa en af de opblødte Veje og dømmer i Signalering, Formiddagen gaar, Spændingen vokser — og det regner. Efter almindelig Frikadelle-spisning og Kalorietilsætning leges der med stor Ynde Sanglege (*Fru Engholm*) i Hestestalden, hvorpaa der ekscereres henad de mudrede Veje. — Det regner fremdeles, og Kampen er forbi. Paany hives de mere eller mindre hvide Handsker paa, de stive Hatte mases paa igen, og man stiller sig atter op til stor Parade (alle forberedende sig paa at tage et Nederlag „paa den ægte Spejders Vis“). Chefen træder frem — midt i Regnen — roser Spejderne for deres Arbejde og Træning og oplæser de altid lige overvældende og forbløffende Resultater: Hvidegaard Trop har vundet i Ekscercits, *Grete Trier* fra Hvidegaard i Kort-

tegning. De øvrige Præmier er alle vundet af Spejdere fra 2. Kbhvn., Splejsning af *Musse Einersen*, Forhindringsløb af *Astrid Tæk*, Signalering af *Gerda Brandrup* og *Dagny Milbrak*, og Brødbagning (Bravo!) af *Aase Truelsen*. Desuden staar 2. Kbhvn. bedst i Sangleg og faar som Belønning, fordi den har vundet $\frac{4}{5}$ af Femkampen en Tropsdagbog. — „Hurra for Spejdersagen“. — Den fungerende Divisionschef takker Chefen og Dommerne. —

Hep! Hvis Toget skal naaes, skal der pakkes i en vis Hurtighed! Cykler pumpes, Kasser pakkes, Gulve skures, Rygsække stoppes, Tæpper rulles. —

Og det regner!

Et lille Træk fra Canada om nogle Pigespejders Aandsnærværelse ved en Jernbaneulykke.

En Eftermiddag henved Kl. 2 drog 17 Spejdere af 4'Ottawa Trop ud paa Tur og var paa Hjemvejen, da Ulykken skete. Klokken var da henimod Kl. 6, og det var ved at blive mørkt; de gik paa Sydsiden af Rideau Floden. For at undgaa den lange Vej over „Fiskebroen“ eller „Svineryggen“ foreslog Mrs. C., som var med Troppen, at de skulde gaa over Jernbanebroen, der gaar over Floden lige til Syd Ottawa, og der ved spare et langt Stykke Vej. Denne Bro, der er meget farlig at passere, fordi den ingen Rækværk har, er lukket, men bruges ofte, som en Genvej, af Fodgængere.

Fulgt af Spejderne og Tropsføreren *Miss P.* gik Mrs. C. i Spidsen, men næppe havde hun og Halvdelen af Troppen naaet den nordlige Flodbred, medens *Miss P.* og Resten af Troppen kun var naaet midt paa Broen, før et oplyst Lokomotiv viste sig fra Nord paa Vej mod Hoved-Banegaarden. — Straks kommanderer Tropsføreren Spejderne til at lægge sig fladt ned langs Ydersiden af Skinnerne, og Pigebørnene adlød øjeblikkelig, lige fra den største til den mindste.

Imidlertid blev Mrs. C. urolig for Spejderne og løb tilbage paa Broen til dem. En af Spejderne raabte til hende, at hun skulde lægge sig ned, men i det samme

EKSTRA TILLÆG

INDSAT

I ANLEDNING AF FØLGENDE ARTIKEL,

**Da Sir Robert og Lady Baden-Powell
var i København.**

Kære Pigespejdere!

Jeg har en Hilsen til Jer, som jeg tror, I vil blive glade for. Den er fra Jeres Chef eller maaske rettere Jeres Chefer. For vel er *Frk. Flagstad* vor egen private, dejlige Chef, og *Lady Baden-Powell* Chefen for alle Pigespejdere Verden over, men saalænge *Sir Robert Baden-Powell* lever, er der alligevel kun een, der er **Chefen** — Høvdingen var egentlig et bedre Ord — for alle os, Jorden over, der lever for sig som smaa Led i Spejderforbundets Verdenskæde, det er ham, vi har at takke for, at vi er til — som Spejdere — og jeg tror aldrig han færdes imellem os, enten vi er Dreng eller Pige, farvede eller hvide, uden en uendelig Bølge af Taknemmelighed slaar ham i Møde. Han er nu en gammel Mand, vor store Chef, 70 Aar, og alligevel er han yngre i Sind end mange af os andre, der ikke har nær saa mange Aar at slæbe rundt med. Hele Natten og Dagen forud havde han rejst, da vi nu den 11. Juli saa ham og hans Hustru i København, og samme Aften gik Turen ud til Drengespejderlejren i Stockholm. Og da vi i den tidlige Morgen, inden Københavnerne endnu var rigtig vaagne, tog imod ham ved Hovedbane-gaarden, Dreng- og Pigespejdere fra begge Korps, alle med Fane, var der ingen, der skulde ane, at den ranke, khakiklædte Mand med de bare Knæ, de muntre Øjne, og den unge, mørke Dame ved sin Side havde en lang og besværlig Rejse bag sig. To smaa benovede Spejdere, en grøn og en blaa, havde overrakt *Lady Baden-Powell*, Lady B. P., som hendes Venner kalder hende, en stor Buket Blomster i de danske Farver. Efter Paraden — den, i Huj og Hast,

fra Sverrig hjemkaldte, „Meise“ ledede „de blaa“ — talte *Admiral Carstensen* kort og kønt paa samtlige Gæsters Vegne, takkede *Sir Baden-Powell* for det lille, korte Besøg og ønskede blot, der kunde have været over 1000 danske Spejdere til at byde velkommen paa dansk Grund; men Sommerferien og ikke mindst den store svenske Lejr gør, at vi ikke har kunnet møde saa fuldtalligt. Da *Sir Baden-Powell* for 3 Aar siden under den store Jamboree gæstede os, og vi havde den Glæde at have ham iblandt os en hel Uge, lærte vi ældre ham at kende som den Mand, der ikke blot vilde skaffe Børnene en sund og herlig Fornøjelse, men ogsaa give dem noget at bygge paa — og De har haft den Lykke i Deres Arbejde at finde en udmærket Medhjælp i Deres Hustru. Saa hylder vi Dem da, *Sir Baden-Powell*, som en af Menne-skehedens store Velgørere.

— Raab saa Hurra, Dreng! sluttede Admiralen, og lad ham føle, at I ikke raaber med jer Mund alene, men ogsaa med Eders Hjerte!

Og under rungende Hurraraab, og mens Fanerne sænkedes, kørte den gamle Spejdergeneral med det kønne Smil og det lune Blink i Øjet sammen med de andre Gæster ind til D'angleterre, hvor Journalisterne ventede for at faa Berømtheden i Tale.

Da Bilen kørte op foran Hotellet, rundede det danske Spejderraab ham i Møde fra en Trop Drengespejdere — solbrændte Bornholmere — der havde taget Opstilling udenfor.

Omgivet af Pressefolkene fortæller Generalen om Spejderbevægelsen, Ungdommens Nationernes Forbund, der gaar frem med Kæmpeskridt Verden over. Ved den store

Jamboree for tre Aar siden havde 33 Nationer Spejderkorps, nu er der 37. I Fjor kom 79,000 nye til. I de senere Aar er navnlig Indere kommen godt med. Og allerede nu har Bevægelsen sat Spor. De kender fra Kipling de krigerske Sikher; de kom i Krig med en Nabostamme ved Amritsar, men netop som Mændene skulde til at myrde løs paa hinanden, gik Spejderdrenge fra begge Stammer imellem. Og saa maatte Fædrene lægge Kniven bort, det var jo **Sønnerne**, der gik imellem. Spejderne er Jordens Fredsstiftere, siger den gamle General, og hans Øjne lyser. Lyder det ikke underligt, sagde han senere ved den lille Lunch, hvor nogle Førere fra hvert Korps var sammen med de engelske Gæster — Generalens dygtige Sekretær, *Mr. Martin*, er gaaet med paa denne Rejse —, lyder det ikke mærkeligt at høre en Admiral (*Admiral Carstensen*) og en gammel General sidde her og tale om Fred paa Jorden — og Fordragelighed mellem Menneskene — men det kunde jo være, tilføjede han alvorligt, at det kommer af, vi ved, hvad Krig er. Børnenes Broderskab standser Fædrenes Krige. Spejderne staar sammen, besøger deres Kammerater i andre Lande, slutter Venskaber, de lærer at forstaa andre Folkeslag. Og endnu mere udpræget bliver dette nu, de unge Piger kommer med. Deres Indflydelse paa Brødre, Kærester og som Mødre for den næste Generation vil være meget stor og betydningsfuld for Udvikling af Civilisation og Samfundsborgerskab. Vi har nu 1,650,000 Drenge og 700,000 Pigespejdere under Uddannelse. Gennemsnitlig bliver de 5 Aar i Korpset, som nu har bestaaet 20 Aar. Om ti Aar vil der være Millioner over hele Verden, som er uddannede i denne VenskabsAand. Det maa sikkert blive en betydelig Fredsfaktor.

Det er Fred paa Jorden, Godvilje mellem Menneskene vi kæmper for, siger Generalen. Vi har ingen Religion — vore Rækker staar aabne for Muhamedanere og Kristne, Hinduer og Hedninger — alle har de Plads i vort Broderskab, og mit lange Liv har lært mig, at der er noget godt i ethvert Menneske.

Da jeg efter Boerkrigen skulde skaffe Regeringen et Politikorps, tog jeg straffede Mennesker, mest Officerer, der var degra-

derede paa Grund af Forseelser i Tjenesten, dertil, og fik en fortræffelig Stab. Jeg sagde til dem: Hver Mand gør sin Fejltagelse. Nu har De gjort Deres — saa er det forbi. Det samme siger vi til de Unge paa Opdragelsesanstalterne. Hvis I ikke er Fæhoveder, laver I ikke flere Fejltagelser, naar I kommer ud. Og det er en Lov — ganske vist uskreven —, at ingen Spejder er et Fæhoved, tilføjer *Sir Robert* smilende. Vi havde en Gang en Spejderfører, som sagde til Drengene: Hvis et Æble er raadtent, kaster jeg det bort, at det ikke skal dærve de friske Æbler. Hvis en af jer er en daarlig Dreng, skal han bort. Da var der en af de Smaa som sagde til ham: Min Fa'r opdrætter Heste. Hvis en Hest er uvillig og stridbar, sætter han denne til at trække mellem sine to bedste Heste, og saa bliver den god!

Denne Dreng havde Ret. Hans Lærdom har vi tilegnet os. Selv i den sletteste Dreng er der altid 5 Procent godt. Det bliver Førernes og Kammeraternes Opgave at forvandle ham til 95 Procent godt, saa der kun er 5 Procent Daarligdom tilbage.

Ved Frokosten er der saa meget *Lady Baden-Powell* skal have at vide om de danske Pigespejdere, som staar hendes Hjerte meget nær.

„Hils dem fra mig alle sammen, siger hun, da vi skiltes, bring dem min kærligste Hilsen, og sig dem Tak for god Modtagelse. Og hils dem ikke blot fra mig, men fra alle deres engelske Kammerater og sig, hvis de kommer over til os, skal vi prøve at tage lige saa godt mod dem, som I herovre tager mod os“. — Og *Sir Robert* kommer til: „Tak til alle danske Spejdere for den Modtagelse vi begge har faaet i Danmark, det er godt at være mellem Jer“. Saa gaar Generalen og hans ranke mørke Frue op for at hvile nogle Timer, inden Rejsen gaar videre — og vi andre gaar ud paa det solstegte Torv, en stor Oplevelse rigere.

EBP.

Vandreminde.

Mon ikke mange af os er født Vagabonder, eller i hvert Fald har noget af Vagabondnaturen i os? Jeg tror det.

Jeg har det — heldigvis — og desværre! Heldigvis, fordi det giver En en Rigdom af herlige og uforglemmelige Minder om det dejlige frie Liv i Naturen og Minder om det, som *Estrid Ott* saa betegnende kalder „Landevejens Poesi“. Desværre, fordi den Trang til at bryde ud alt for ofte bliver misforstaaet. Det „kan“ man ikke. Skønt Patriot misunder jeg sommetider det fri Amerika deres ideelle Friluft og Lejrliv, hvor ikke alt, hvad man foretager sig, skal ses gennem Forstørrelsesglas og udlægges bundforkert. Imidlertid, jeg har prøvet lidt af alt, hvad der vedrører Friluft og Lejrlivet, har gennemtrawlet det meste af Danmark baade til Fods og pr. Cykle (mest dog det sidste), har raset over de jyske Bakker, velsignet den jyske Gæstfrihed — har raset over de fyenske Storme (som altid blæser imod, hvordan man end vender sig) og velsignet det fyenske Smil, der møder En, hvor man saa end dukker op.

For Resten tror jeg ikke, den velkendte jyske Gæstfrihed har noget at lade den fyenske høre. Jeg skal fortælle jer om det mest enestaaende Eksempel, jeg endnu har været ude for. Det var engang, da „Gitte“ og jeg havde læsset Klunset paa Cyklerne og besluttet i Løbet af 8 Dage at naa fra Odense over Faaborg — Mommark til Sønderjylland, Grænsen, nordpaa over Kolding til Aarhus og derfra hjem over Kolding — Snoghøj — Middelfart. (Vi naaede det ogsaa — men den Tur er nu et helt Kapitel for sig)! Vi sad og pustede ud paa en fyensk Grøftkant og var begge enige om, at vi svært gerne vilde have fat paa et Par Jordbær. Vi spurgte en forbipasserende Knøs, hvor han mente, vi kunde faa nogle saadanne, og han viste os hen til en af de nærmeste Gaarde.

I Bryggerset traf vi Gaardmandskonen, som paa vort Spørgsmaal, om vi maatte købe nogle Jordbær, svarede et klart og tydeligt: „Næi“!

Jeg tror nok vi gloede lidt, for hun smi-

lede opmuntrende og tilføjede: „Men vær'sgo' aa' kom ind!“ Vi travede bag efter hende — lidt uvisse — og kom ind i Storstuen, hvor der stod dækket et langt Bord, vel til en Snes Mennesker, med dybe Tallerkener og flere Fade svingende fulde af de lækreste, friskplukkede Kæmpe-Jordbær. „Aa — De skal til at spise!“ undskyldte jeg, „jamen saa gaar vi igen“. —

„Nei — vi har skam spist!“ forklarede Konen, „dette her er til tilfældige Gæster, som kommer forbi og gerne vil have nogle Bær. Det er da altid hyggeligere at sidde og spise dem rigtigt, end faa nogen Stykker krammet ud i en Pose. Det bliver de saa bløde af. Vær'sgo'! Sit ned!“

Vi satte os, tavse af Be- og Forundring, og spiste som i Drømme en svingende Tallerken fuld hver — med **tyk, iskold** Fløde til! Saa endelig fik vi lukket op for Talegaverne og sagt vore gæve Værtsfolk rigtig Tak, og med Mavnerne struttende som et Par Stortrommer, cyklede vi videre. Det var vel nok Gæstfrihed af en ret enestaaende Art! —

En anden Gang — det var nu sidste Efteraar — var jeg paa Fodtur i — Sydfyen naae, ja, det er nu som man ta'r det, for efterhaanden blev det næsten lige saa meget Køre som Fodtur. Utallige var de Lastvogne og andre Køretøjer, som venligt tilbød at lette mig Vejen et Par Kilometer eller mere, og naar Rygsækkens Remme skærer i Skulderen, og Svedperlerne pibler frem under Lejrhuuen, saa skal man ikke af dum Stolt-hed sige Nej Tak til saadan et godt Tilbud — jeg gør det i hvert Fald aldrig! Jeg gik den første Dag fra Odense til Spejderskolen (kipper det ikke i Jer ved Ordet **Spejderskolen**! Det gør det i mig, men ogsaa det er et særligt Kapitel for sig)! Næste Dag fra Spejderskolen over Faaborg til Svendborg (33 km.) og derfra efter et Par Dages Besøg i Rudkøbing hjem til Odense. Det sidste er nu Pral, for Fodturen gik kun til Rudkøbing, hvor jeg lod mig friste til at blive en Dag længere, end jeg havde Tid til og som Følge deraf maatte tage med Toget hjem. I en Købmandsforretning udenfor Faaborg, hvor jeg var inde for at købe et Postkort mønstrede Købmanden halvt kritisk, halvt venligt min Oppakning med de fastsurrede

Kogekar, Hjemstavnsmærket paa Uniformen, som var gul-graa af Støv, og (med et meget fint Ord) Transpirationsperlerne paa Spidsen af min Kartoffelnæse.

„Hvor ska' Do hen?“ spurgte han venligt.

„Til Svendborg — foreløbig“.

„Gaaende“? raabte han vantro.

Jeg nikkede. „Ja, ja! Saa er man da fri for Punkteringer og Kædebesværigheder, og Bakkerne gaar man jo op ad alligevel“.

Der var et Øjeblik's Stilhed.

„Og Do er bare en Pige!“ kom det saa lige saa stiltfærdigt — næsten i en bedrøvet Tone.

Den Købmand var herlig! Han indtager en fremragende Plads i mit Minde-Album, — lige ved Siden af Jordbærrene!

Og naar man saa efter saadan en Tur ligger hjemme i Badekarret og skyller Landevejsstøvet af sig, saa kan man ikke andet end synge:

„Jeg har Vandreløst i Blodet,
jeg maa ud paa Mark og Vej!
Kammerater! Pak Jer Rygsæk!
Tag paa Vandretur med mig!

Aase Guldbrandsen.

Nyhed.

Ingen Spejder kan undvære „Rettelser og Tilføjelser til Spejderbogen“. Et lille Hæfte, som kun koster 25 Øre, i samme Størrelse som Spejderbogen og gummieret, saa det lige kan sættes fast i denne. I dette findes Oplysninger om Korpsets Svømmeskjold, Idrætsmærker, Mødeknapp m. m.

„Foredrag holdt i Det Danske Pigespejderkorps“ koster 75 Øre. Begge Hæfterne faaes fra Spejderskolen, Korinth.

Rapporter.

Det danske Pigespejderkorps Pariser-Trop.

Troppen tæller i Øjeblikket 16 Spejdere. Den 4, 5, 6, Juni Pinselejr. (Rapport til Korpset). Den 5. blev Nanna Hansen (tidligere Slagelse) udnævnt til Troppesassistent. Troppens Spejdere deltager jævnlig i de franske Møder.

1 skriftlig Troppemøde med:

1. Den franske Inddeling af Stoffet under følgende Punkter
 - a. Fysisk Udvikling.
 - b. Praktisk Udvikling.
 - c. Intellektuel, kunstnerisk og moralsk Udvikling.
 - d. Samt Spørgsmaal for de unge Piger og Kvinder.
2. De voksne Spejdere og Idealerne.

Den 30. afholdes Troppemøde.

M. Christiansen,
Tropsfører.

Sjællands Division.

Rapporter er indgaaet fra Stege (1. Tilgang) Vordingborg (1. Tilgang) Præstø, Birkerød og Slagelse. Alle Troppene har paa Grund af Eksamen kun haft ringe Arbejde. Dog har Slagelse Trop solgt mange Røde Kors Mærker. Præstø og Stege har sammen haft en god Lejr i Pinsen. Rapporter mangler fra de andre Troppe.

Midtjyske Division.

Troppenes Arbejde har været hæmmet af Eksamen. Horsens og Silkeborg Troppene haft Patrulje-Week-end Lejre og Silkeborg en Patruljekonkurrence. Rapporter indgaaet fra Odder, Horsens og Silkeborg. Mangler fra Hobro.

bruste Toget forbi, og de tabte hende af Syne, fordi hun var paa den modsatte Side af Sporet; da Toget var borte, var hun ingen Steder at se.

Nogle Mænd i en Baad paa Floden hørte et Plask og roede hen til Broen, hvor de fandt Mrs. C. næsten lige der, hvor hun maatte være faldet ned. Hun var ikke blevet ramt med særlig stor Kraft, ellers vilde hun være blevet kastet fremad.

Mandskabet paa Toget syntes ikke at

have bemærket Ulykken; Mørket skjulte næsten de liggende Skikkelser.

Miss P. foretog sig det eneste rigtige i dette Tilfælde. Det eneste, der er at gøre for Spadserende, naar et Tog kører forbi, er at lægge sig ned paa den yderste Side af Skinnerne.

Det skal endnu tilføjes, at Førerens Aandsnærværelse, og Pigebørnenes Disciplin havde afværget en meget værre Ulykke, end den skete.

Odense Trop paa en Pind.

Ansvar og Indflydelse!

Mange Mennesker lever et løst Liv og skænker hverken Fortid eller Fremtid en Tanke, men lever i Øjeblikkets Nu, men det hænder da, at man møder et Menneske, der tænker paa, at vi er blevet sat i Verden ikke blot for Sjovs Skyld, men for at udrette noget, at man en skønne Dag kan sige: „Nu er mit Livsværk gjort, her maa den næste Generation tage fat, hvor jeg standsede“. De, der kan sige saaledes, har sikkert kun haft god Indflydelse paa deres Undergivne og Medarbejdere.

Men spørg dig selv, har du ikke ogsaa

et Ansvar? Vi, der er hjemmefra, har Ansvar overfor vore Hjem, vore Forældre og Søskende, vort Flag, vort Fædreland, og til Slut det allerstørste Ansvar, det, overfor Gud. Jeg kender en ung Pige, hvis Mor sagde til hende, da hun tog til England: „Jeg stoler paa dig“. Og det var ogsaa mere end nok. Hvor betryggende for en Mor at kunne sige saaledes. Hvor mange derhjemme kan tænke saa beroligende paa deres Datter i Paris?

Hvis en ung Pige omgaas meget med en ung Mand, har hun ogsaa et stort Ansvar overfor ham; thi ene som hun formaar at forædle det Instinkt, man kalder Kærlighed, saaledes bliver Forholdet imellem dem.

Nu gaar vi hernede og arbejder i frem-

mede Hjem og passer maaske Børn; mon vi ikke har Ansvar overfor de yngre? tænk, alt det, du siger, bliver bearbejdet i Barnets Sjæl med barnlig Naivitet; Barnet optager det helt anderledes end du, der ved saa meget mere end den lille Unge, der spekulerer i sin Seng om Aftenen over den Sætning, du har sagt i Dagens Løb. Jeg kender en lille Pige, der havde hørt noget om i Skolen, at man ikke maatte gaa over en Streg, en Grænse, for saa syndede vi. Hele Dagen gik denne lille Pige i en Angst og Bæven, at hun skulde komme over Grænsen.

Overfor vore Kammerater har vi et stort Ansvar. En lille fiffig, daarlig Kammerat kan fuldstændig ødelægge sin Sidemand i Skolen, ja, endogsaa faa den gode Tone i Klassen ødelagt, som Lærerinden maaske med Møje og Besvær har faaet ført igenem og derved hævet baade den enkeltes og Klassens Niveau.

Vi kommer dumpende ned i en fremmed Familie og i et fremmed Land. Hvordan ser mon disse Folk paa dig? I dette Øjeblik repræsenterer du dit eget, danske Folk og Danmark, alt hvad der er dansk, og du skal i det hele taget vise, hvad Danskerne duer til; for een Ting er slaaet fast, at saadan som du er, saadan tænker en fremmed sig alle Danskere; man glemmer helt, at der i Danmark ligesom her findes gode og daarlige, dygtige, energiske og mindre begavede Mennesker.

Et gammelt Ordsprog bekræfter: „Sig mig, hvem du omgaas, saa skal jeg sige dig, hvem du er“. I det store hele er det ofte Tilfældet, at man kan dømme et Menneske efter det; men det hænder da, at man spiller Komedie og tilsyneladende gaar ind paa Narrestreger for at se, hvor man kan fange sit Offer bedst for at lede det paa Hovedlandevejen igen; og da er det godt, at en anden En meget omsorgsfuld og diskret paa en vidunderlig Maade kan gøre sin gode Indflydelse gældende, selvom det tager lidt Tid, inden man ser et Resultat.

Gud har vel nok den allerstørste og allerbedste Indflydelse paa de fleste af os Mennesker. Hans Eksempel prøver der mange at efterligne over hele Jorden; men det er svært.

Mon det ikke er fejgt, at mange af os kun beder til ham om hans Hjælp, naar de er i Nød og lider, medens de i Solstraalens timerne ikke en Gang sendte en Tak mod Himmelen for Naturens Rigdom og Skønhed, Livets Goder og Sundhed? Det er maaske alligevel ikke fejgt, for netop i Vanskelighedernes og Lidelsernes Øjeblikke er vi mest svage, og det er den bedste Kilde til at faa os til at tænke paa noget langt højere, renere og større end alle Jordens Smaating og Usselheder, som vi Mennesker daglig laver fra Fluer til Elefanter, og som i Grunden er intet til at lave Livet ubehageligt for. Hvorfor ikke tage Livet med Gemytlighed og faa saa megen Glæde ud af det som vel muligt?

Og glem aldrig: „Smil til Verden, og Verden smiler til dig“!

Avit.

(Paris 1927).

Frimærker.

En Vej til at tjene Penge.

I Aalborg Rapporten i Januar-Bladet omtales en Indsamling af Frimærker. Vi har bedt om yderligere Oplysning og faaet følgende fra en Patruljefører i Troppen.

Angaaende den i Januar-Bladet, i Aalborg Rapporten, nævnte Frimærkeindsamling, vil jeg gerne fortælle jer, at det er udelukkende brugte Frimærker, som klippes af Konvolutten (de skal ikke engang vaskes) saa nær som mulig, uden at beskadige Frimærket. Vi begyndte i November Maaned og har nu en Bunke. De vil en af de nærmeste Dage blive sendt til den Boghandler, der sælger dem til en Frimærkehandler, efter Vægt. Jeg ved, at der i 1926 blev givet 345 Kr. til fattige Konfirmanders Beklædning, og de 338 Kr. kom ind ved Frimærker.

Paa denne Maade kan vi maaske hjælpe en Spejderkammerat, uden at vi ved det, og uden at hun mærker det saa meget. Jeg er næsten lige saa glad, naar jeg har samlet 100 Frimærker, som naar jeg har lavet et Arbejde til Husflidsfonden.

Aalborg, den 19. Februar 1927.

„Boy“.

Velkommen til Finland.

Den sidste Dag vore finske Spejdergæster i Fjor opholdt sig her i Landet blev benyttet til et Besøg i Roskilde. Billede her er — uden den finske Chef, *Frk. Hagman*, vidste det — taget i det Øjeblik, hun siger Farvel til den sidste blaa Pige-spejder. Du lilla spejderpika, sagde *Frk. Hagman*, jag ber dig godhedsfullt framføre til Fællesraadet, til Chefen, *Frk. Flagstad*, til alla danske Spejderpiker, Finnernes hjertelige tack for alla goda och glada minnen vi hemföra från Uphållet på Brahe Trolleborg, och säg dem: Välkommen engang till Finland. Paa gjensyn.

Det er dette hjertelige „Velkommen til Finland“, der nu forhaabentlig bliver til Virkelighed i 1930, da Fællesraadet med Tak har sagt ja til den finske Indbydelse. *Frk. Hagman* skriver i et Brev til mig om det finske Stævne — et Brev, hvori hun beder mig bringe alle danske Pigespejdere de finske Kammerater og hendes egen bedste Spejderhilsen og et hjerteligt vel-

kommen ad Aare: Det kommer alt bli så enkelt som möjligt i en djup Skog vid en klar sjö med sandstranden. Ännu har vi ej funnet den sjön eller skogan, men vi skola finna den, och så bo vi alla i telt.

Lad os haabe, at der i de tusind Søers Land findes een, som vore Spejdervenner deroppe synes egner sig til en skandinavisk Lejrplads. Saa glæder vi os til at komme.

EBP.

Brevkassen.

1. Hvorledes udføres Lyds og Lyssignalerne til Duelighedstegnet „Signalgast“?

2. Hvor bages Brødet til Duelighedstegnet „Kokkemærket“?

1. Som Regel med Fløjte. Bankning med Haand, Fod, Blyant o. l. bør ogsaa øves. 20 Bogstaver i Min.

2. Brødet maa bages i Komfur eller Gasovn.

Nærum, den 23/5. 1927.

Til Redaktøren af „Pigespejderne“!

Da jeg i Paaskelejren paa Pederstrup solgte en Del Lodsedler til Fordel for vor Københavnerlejr, bedes De venligst optage Resultatet af Lodtrækningen, som fandt Sted ved vor Bazar den 8. Maj, i „Pigespejderne“.

702	Flyvetur.	739	Toiletpude.
920	Pude.	682	Taske.
557	Pude.	998	Lysedug.
116	Mascot.	250	Tøfler.
898	Spejderdukke.	589	Kaffearmer.
745	Cigaretaske.	695	Sjal.
361	Lysedug.	131	Underlag.
729	Tevarmer.	310	Arbejdspose.
939	Æggevarmer.	738	Kurv.
826	Kaffearmer.	761	Brevpapir.

Med Spejderhilsen.

Helga Hare.

Tropsfører for 1. Nærum.

Smaa Meddelelser.

Til De danske Pigespejdere!

Nedenfor vil I finde en Række amerikanske Pigespejdere, som gerne vil korrespondere med danske Søster-Spejdere.

Udvælg jer een og skriv allerede i Dag. I vil sikkert faa megen Glæde af det.

Fortæl om jer selv, jeres By og om Skolen, Studiet og Sporten, I udøver. Der er nok at fortælle om. Og samler I paa Frimærker, Postkort eller andre nemme Ting, er der store Chancer ved Udveksling af disse mellem jer.

Karen Margrethe Schmidt
Ex-Divisionschef.

Phebe L. Ballon, (15 years old) 276 So. Main St.
New Britain, Conn.

Mary L. Trask, (13) Deer Lodge. Montana.

Engadine Seymour, (15) 3745 Dorchester Ave.
Chicago, Illinois.

Dorothy Witham, (13) R. D. 2. Media. Penna.

Ida Lautz, (13) 557 Masten. Buffalo, New York

Virginia Hellem, (13) 858 Mt. Pleasant St.
Greensburg, Penna.

Dorothy Harrington, (18) 15 Scott St. Woburn, Mass.

Naomi Goldberg, (14) 454 Third St. Brooklyn N. Y.

Louise Pohl, (14) Orchard St. Meriden, Conn.

Marion May, (14) (knows French) 922 Simon Road
Honolulu, Hawaii.

Gertrude Mertes, (15) 402 Homestead Ave.
Davenport, Iowa.

Rose Lieberman, (14) 4937 Wiesekan Ave.
St. Louis, Mo.

Muriel Schopp, (13) 4753 Dahlia Ave. St. Louis, Mo.

Wilma Iognazzini, (17) Lawrence Station California.

Inger Shottigaard (17) 2015, 11th. Ave. So.,
Minneapolis, Minn.

(Wants a Danish Girl Guide
(who will write in both Danish and English).

Landet over.

Københavns Division.

Arbejdet har været delvist indstillet paa Grund af Eksamenslæsning. Frk. Ingeborg Wachters har trukket sig tilbage som Fører for 1. København. (Den fung. Divisionschef har ledet et Møde og en

Tur i Troppen). 2. København har ladet afholde Kursus i Sygepleje for ældre, ikke-skolesøgende Spejdere. 4. København har fejret Skærsommeren med et St. Hansbaal, — og 5. har været paa „Skattejagt“ i Holte. Der er indløbet Rapporter fra alle Troppe — undtagen 7'ende. —

27/6. afholdtes Divisionsførermøde, ved hvilken Lejlighed den fung. Divisionschef fremlagde Planer for Vinterarbejdet i Divisionen. Der vil blive maanedlige Divisionsmøder, som hen paa Foraaret afløses af Ture. Den sidste i hver Maaned vil der blive holdt Førermøder, hvor Kontingenter indbetales, Rapporter og Maanedsprogrammer fremlægges.

12/6. besøgte Grevinde Brockenhuus-Schack gamle Spejdere i Divisionen. Grevinden er en trofast Ven af sit gamle Korps og følger stadig med varm Interesse Arbejdet i Korpsen. —

For Divisionschefen

Annasofie Elmquist,
fung. Divisionsadjutant.

Hellerup Division.

23/6. St. Hansbaal sammen med D. D. Spejdernes Hellerupdivision. Vi havde Underholdningen: „Skoven“ Recitation — og „De fire Aarstider“: Dans og Modersmaalet. Baaltale af Rektor Hartvig Møller. Og til Slut Mel-Peter med et Par af sine bedste Viser.

2. Østerbro Trop paa Cykletur. 9/6. Forarbejdet med Materialet til Lejren. 16/6. 2. og 3. Hellerup Førermøde med Omordning af Patruljerne. 2 nye Patruljeførere kommet paa Prøve. Nærum Trop d. 12/6. Tur i Ørholm. De fleste Møder i Troppene ellers indstillet paa Grund af Eksamen.

Harriet Mønsted,
Sekretær.

Lolland-Falsters Division.

Stubbekøbing: 15/5. 14 Spejdere paa Tur til Nakskov. 26/5. Divisionsturnering her. Divisionschefen og Frk. Holmblad til Stede. Nykøbing vandt Vandrepokalen og 2 Sølvplader. Saksøbing 1 Sølvplade og Stubbekøbing 1 Røvehale. 90 Spejdere var til Stede, og 24 deltog i Turneringen.

1 Juni har Troppen taget en hel Del Duellighedstegn og d. 14. haft et Bal, samt d. 15. solgt Flag.

Nykøbing: Har med megen Ære deltaget i ovennævnte Turnering og selv haft en Enkeltmandsturnering. Forbereder Lejr i Nysø Præstegaard.

Fyns Division.

Svendborg Trop til Sommerlejr paa Samsø med Slagelse og Roskilde Trop.

Pinselejr. St. Hansfest med Indbydelse af Forældre. 1. Patrulje er for Førere og alle Spejdere, som øver til 1. Kl. Prøven. Spejderne faar 2 Gange om Ugen Undervisning. Ugentlige Møder.

7 Tilgange. 2 Afgange.

Odense Trop solgte Valdemarsflag. Flere Øvelser paa Dans og Opvisning til St. Hans Blus. Patruljemøder, en Cykletur. 1 Tilgang. 1 Afgang.

1 Rudkøbing er der startet en ny Trop. 17 Spejdere indmeldte. Tropsmøde den 27/6. Gennemgik Spejderløftet, Loven og 2 Knob. Sporing og Leg tilsidst.

Faaborg Trop har holdt Patruljekonkurrence og

Lejr paa Damsbo. *Pyrilivika* vinder og fik en Standsplade. Troppens Fødselsdag fejres hos et Troppesraadsmedlem.

Fru Ejlers træder af som Fører, og *Hønen* bliver atter Tropsfører.

Samariterekssamen, Souschefen Censor. 14 bestod. St. Hans Baalet aflyses. 13 Patruljemøder.

1 Tilgang. 2 Afgange.

Ærø Trop lærer Bogindbinding. Tropsmøde og Indvielse af det nye Tropslokale. Træning til Sygeplejermarkedet. Eksamen i Oplysermarkedet, 14 bestod. Tropstur til Drejø, bagte Brød paa Pinde. Eksamen i Sygeplejermarkedet, 19 bestod. Kunstigt Lejrbaal i Tropslokalet med Drengespejderne. Program uddeles til Sommerlejren. Ugentlige Møder.

Middelfart Trop.

1. Patrulje Møde 24. Maj. Gennemgaaet Spejderloven og Løftet, øvet forskellige Sange og ellers gaaet efter Haandbogen. 29/5. Eksersits. Pinsedag Tur til Strib. Kl. 10 i Kirke. Aften til Lejrbaal hos Drengespejderne, der laa i Lejr paa Fæno og havde inviteret Troppen, den 9. Juni hvervet Troppesraad, den 15. solgt Valdemarsflag for 175 Kr. Festlighed paa Odd Fellow, hvor Tropsstanderen blev overrakt. *Herr Pastor Fog Nielsen* slaar Søsmet ind for Gud. *Fru Aksel Nielsen*, der havde broderet Dugen, for Hjemmet — og Tropsføreren for Fædrelandet. Hver især sagde nogle pæne Ord. Der sluttedes med: „Der er et yndigt Land“. — Efter en vellykket Fest gik man hjem efter at have sunget: „Altid frejdig“. — Den 19. Tropstur. 21. Patruljemøde, hvor alle tog deres Rekrutprøve. Iagttagelsesprøver var skreven med Omtanke og godt Humør. Trænes til 2. Kl. Prøven. 1 Tilg.

Korinth Trop.

14 Spejdere fik Røde Kors Naale, 6 Spejdere blev 1. Kl. 1 Patrulje paa Cykletur i Pinse. Ugentlige Møder. Ugentlig Lejrbaal med 2 Diskussioner. Eleverne rejste 1. Juli.

N. Haugwitz,
Souschef.

Sydjyske Division.

Esbjerg Trop.

2/6. Salg af Fredsmærker. Møde ang. Pinselejren. 4-6/6. Pinselejr i Hjerting. Meget vellykket trods Regnvej 2. Pinsedag. 27/6. Møde ang. Sverrigsturen. Faar Program over Turen. Der er 12 Deltagere. Troppen har faaet en dejlig Kærre delvis foræret. Den største Del af Juni har Arbejdet været aflyst paa Grund af Eksamen.

1/7. Syr Dannebrogsslag til Sverrigsturen. 2/7. Sælger Programmer ved en stor Sangerfest i Fiskeauktionshallen til Fordel for druknede Fiskeres efterladte. 1 udmeldt. 1 indmeldt.

Fredericia Trop.

2/6. Førermøde. 19/6. Patruljetur. Møderne til dels indstillet paa Grund af Eksamen. 2 indmeldt.

Haderslev Trop. 1 Tropsmøde, hvor Sommerlejren planlægges. 1 indmeldt.

Kolding Trop. Sommerlejr afholdes med Patruljekonkurrence paa „Fuglsangaard“, Grønninghoved Strand. 4-6/6. Pinselejr i Regnvej. Patruljerne træner til Konkurrencen.

Tønder Trop. Ingen Møder paa Grund af Eksamen. Sommerlejr ved Vejle Fjord. 4 indm. 1 udm.

Vejen Trop. Tropsføreren har været bortrejst.

Sommerlejren maa opgives grundet paa for lille Tilslutning, i Stedet er der planlagt Ture til Koldding Fjord. Ugentlige Møder.

Sønderborg, Aabenraa, Ribe ingen Rapport.

Troppene bedes omgaaende opgive mig hvilke Divisionsnumre, de bruger. For Divisionen

Inger Koppel.

Nørrejske Division.

Hals Trop. 1. Patrulje træner til Oplysermarkedet, medens 2. Patrulje træner til 2. Kl. og har Tur til Hou Skov.

Aalborg Trop. 15/6. Salg af Valdemarsflag. 23/6. St. Hans Baal ved Fjorden. 28/6. Førermøde om Lejrforberedelser. Paa Grund af Eksamen har Arbejdet tildels været indstillet. 25/6. Troppesraads møde.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Vendelbo Division.

1. Hjørring Trop.

Eksamenslæsning. St. Hansbaal maa aflyses paa Grund af Regn. 1 Spejder indmeldt.

Sætternissen har i sidste Blad ladet *Inger Koppel* synge ved vor 10 Aars Fødselsdag. Det var *Inge Krogh*. Vi maa med Skam bekende, at *Fib* end ikke var inviteret!

Skagen Trop.

Pinsetur i „Hytten“. Øvelser til 2. Kl. og Væbner. Medvirker ved Turistforeningens St. Hans Aften. 3 Spejdere udmeldt.

Brønderslev og Frederikshavn. Ingen Rapport.

Merete Kloch,
Divisionschef.

Vestjyske Division.

Nykøbing M. Trop.

Tur til Sallingsund. Tropsmøde. Heldagstur til Præstbro, lavede Mad i øsende Regnvej. Sangøvelse i Pavillonen. Indvielse af det nye Tropshus, Chocolate. St. Hansbaal. 1 Førermøde. 1. Patrulje 2 Møder. 2. Patrulje 2 Møder. 3. Patrulje ugentlige Møder. 4. Patrulje ugentlige Møder. Pinsetur. 5 Spejdere paa Cykletur til Viborg, Bækkelund, Hald. 1 Afgang (Bortrejse).

Lemvig Trop.

Spørg. Boldspil hver Uge. Tropsmøde, aftaler Sommerlejr paa Thyborøn. 1. Patrulje ugentlige Møder, træner til 2. Kl. 2. Patrulje ugentl. Møder, træner til Rekrutprøven. 1 Tilg. 1 Afg. (Sygdom).

Thisted Trop.

En herlig Bededagstur til Bubbel. Valdemarsdag, Troppen assisterer. Sælger Flag og Lodsedler. Ugentlige Patruljemøder. 6 Spejdere gaar 40 km. 2 Spejdere gaar 60 km.

Holstebro Trop.

Pinselejr paa Venø. 3. Patrulje 3 Møder. Ingen Møder paa Grund af Eksamen. 3 Afgange.

Ringkøbing Trop.

Pinselejr i Hoverdal. Ture i Plantagen, Botaniserings. Ugentlige Husflidsmøder. 2. Patrulje. Tur Fjorden rundt, 17 Mil, overnatter paa Bjerregaard, 6 Timers Ophold i Sdr. Bork paa Grund af Regnvej.

For Divisionschefen

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

TROP SHUNDEN TEGNER OG FORTÆLLER

Tak for Løsningerne, der var ikke saa mange, men jeg haaber at faa flere denne Gang. Præmien bliver en Sangbog, den der fik Spejderbogen denne Gang blev *Ragna Møller, Esbjerg*. Har I ikke selv noget, som I tror, Jeres Kammerater vil synes er morsomt? Saa send det ind med Løsningerne næste Gang til *Misse Holmblad, Amaliegade 16a, Horsens*. Det maa godt være Opgaver, men meget gerne smaa korte Historier om Spejdere, gode Vittigheder eller lignende, derved vilde I hjælpe mig meget. Der er flere af Jer, som har revet Bladet ud og skrevet Løsningen derpaa, det skulde I ikke gøre, engang vil I maaske gerne have Bladene bundet ind, og saa er det saa kedeligt, at der mangler noget. Husk ogsaa paa, at naar I river denne Side ud, er der en til, som gaar løs, den er da meget sværere at passe paa, og I vil sikkert mange Gange komme til at ærgre Jer over, at der mangler noget i Bladet. Pas derfor godt paa det. Riv ikke Siden ud, men send Løsningerne ind paa et andet Stykke Papir. Nu haaber jeg snart at faa baade Løsninger og andet. Rigtig meget. Derved viser I, at I paaskønner mig. Vov, Vov.

Husk at mærke Løsningerne med Navn og Adresse.

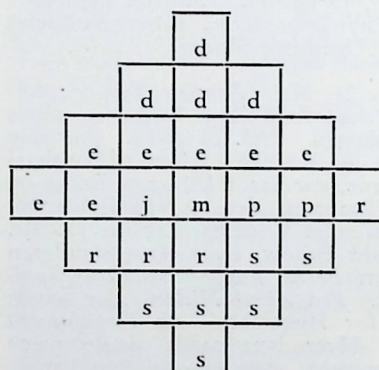
Hvortil hører disse Linier?

1. En Spejder gaar med Liv og Lyst til alt.
2. Stævn kækt frem i Livet.
3. Jeg vil gaa ad vide Veje.
4. Livet da bli'r Solskinsleg.
5. Arbejd for de andre og arbejd paa dig selv.

Rebus.

R 1 D a D i Tiden gale
 gjorde Slag

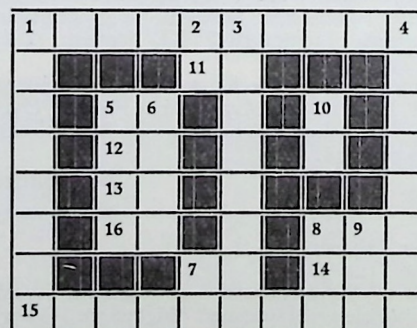
Diamantgaade.

Bogstaverne ombyttes saaledes, at de baade vandret og lodret danner:

1. Et Bogstav.
2. Spot.
3. Et Navneord i Ejefald.
4. Er du selv.
5. Gift.
6. Skuer.
7. Et Bogstav.

Kryds- og Tværs-Opgave.

Vandret:

1. Noget enhver Spejder helst skulde være i Besiddelse af.
5. Ferskt Vand.
7. Tal.
8. Værktøj.
11. Daarlig Luft.
12. Kommer ofte efter 5 Lodret.
13. Tysk Preposition.
14. Ental af 6 Lodret.
15. Lorgnet (Briller).
16. Tone.

Lodret:

1. Rullende Hotel.
2. Tone.
3. Navnet paa en Bet.
4. Dit og mit Navn.
5. Noget enhver Spejder skal kunne forbinde.
6. Store Fugle.
7. Kendt Dameblad (Forkortet).
8. Kan baade laves i en Smedie og paa en Systue.
9. En Del af dig selv, som du bruger hver Dag.
10. Kendt, dansk Firma.

Det danske Pigespejderkorps Husholdningsskole.

Spejderskolen ved Brahe Trolleborg, Korinth, Fyn, begynder sit 6. Skoleaar *1. September*. Skoleaaret regnes fra *1. September til 1. Juli*. Program tilsendes, og Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til *Frk. E. Flagstad*.

Skolen modtager ogsaa Elever, der ikke tidligere har været Spejdere — men under Opholdet paa Skolen skal Eleven dog staa i Det danske Pigespejderkorps.

Undervisningsfag:

Madlavning - Rengøring - Vask - Strygning - Syning - Samariterkursus, med
Eksamen (anerkendt af Dansk „Røde Kors“) - Tysk - Engelsk - ev. Fransk
— Havearbejde - ev. Husflid - Gymnastik - Sport og Spejdersport. —

Endvidere kan Oplysninger og Program faas hos
Pigespejdernes Tropsfører i Byen.

Elisabeth Flagstad.
Spejderchef.

Naka Haugwitz.
Souschef.

Til
enhver velordnet
Spejder-
lomme
hører en Æske
Leo 33.

De smager godt, for-
frisker og klarer
Stemmen.

o

Køb
til enhver Tid
Danske
Varer.
Det er ligefrem
din Pligt.

De er i Længden
bedst og
billigst.

o

SPEJDER!
*Er Du væbnet til
Tænderne med
Colgates Tandpasta?*

Send **gratis** Prøve
Colgates Tandpasta til

COLGATE & CO
STRANDGADE 34
KØBENHAVN K.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengesendelser og Klager over manglende Blade m. m.)
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens.
Aflleveret til Postvæsenet den 14. Juli 1927.